क्षमुपब्रुवे। बृहतीमूतये दिवम्" इति। इमां पृथिवीं महीं महतीं मातरं मातृसमानाम् अहमुपब्रुवे। यथा माता पालयति तथा त्वं पालयेति ब्रुवे प्रार्थये। अन्तरिक्षमप्यवकाशदानाय प्रार्थये। बृहतीं प्रौढां दिवम् ऊतये वृष्टिप्रदानेन रक्षणाय प्रार्थये॥

अथ चतुर्विंशीमाह। "विश्वं विभर्त्ति पृथिवी [८]। अन्तरिक्षं विपप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पयः" इति। इयं पृथिवी विश्वं सर्वं जगत् विभर्त्ति धारयति पोषयति च। अन्तरिक्षमपि अवकाशप्रदानाय विपप्रथे विस्तीर्णमभूत्। बृहती द्यौः पयो दुहे जलं दोग्धि। एतच्च मन्त्रद्वयं लोकेष्टौ द्रष्टव्यम्। तथा च आश्वलायन आह, लोकेष्टिः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौरिति देवताः पृथिवीं मातरमिति॥

अथ पञ्चविंशीमाह। "न ता नशन्ति न दभाति तस्करः। नैना अमित्रो व्यथिरादधर्षति। देवाꣳश्च याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिः सचते गोपतिः सह" इति। याभिर्गोभिः देवानुद्दिश्य यजते च यागमपि करोति ददाति च गवां दानमपि करोति। ताः गावो नशन्ति नैव नाशं प्राप्नुवन्ति। तस्करश्चोरोऽपि ताः न दभाति न हिनस्ति। व्यथिः व्यथाहेतुरमित्रः शत्रुरपि एनाः गाः आदधर्षति नैव धृष्टो भवति ताडयितुं प्रगल्भो न भवति। ताभिर्गोभिः सह गोपतिर्गवां स्वामी ज्योगित् चिरमेव सचते स्वर्गे समवेतो भवति॥

अथ षड्विंशीमाह। "न ता अर्व्वा रेणुककाटो अश्नुते। न सꣳस्कृतत्रमुपयन्ति ता अभि। उरुगायमभयं तस्य ता अनु।